

بررسی حضور آنتی بادی‌های سرمی ضد ویروس آنفلوآنزای مرغی تحت

تیپ H9N2 در جمعیت انسانی منطقه اردبیل

آیدین عزیزپور*¹، سعید بکائی²، نریمان شیخی³، شهرام حبیب‌زاده⁴

مقدمه

ویروس‌های خانواده ارتومیکسوویریده (ویروس‌های آنفلوآنزا) عامل عمده‌ای در ایجاد بیماری و مرگ و میر ناشی از بیماری تنفسی در جمعیت انسانی به شمار می‌روند. با توجه به این که تحت تیپ H₉N₂ عامل ایجاد بیماری آنفلوآنزای مرغی در جمعیت طیور ایران در چند سال اخیر بوده است. تاکنون مطالعه‌ای در راستای بررسی میزان شیوع سرمی ویروس آنفلوآنزای مرغی در جامعه انسانی به خصوص افراد مرتبط و غیر مرتبط با صنعت طیور منطقه اردبیل نشده بود، لذا این تحقیق جهت بررسی حضور آنتی بادی‌های سرمی ضد ویروس آنفلوآنزای مرغی تحت تیپ H₉N₂ در گروه‌های مختلف انسانی از اوایل آبان تا اوایل اسفند ماه سال 1388 انجام شده است. تعداد 311 نمونه سرم خون از دو گروه بیمار و سالم با جنس و رده‌های سنی مختلف شامل 86 نمونه سرم خون بیماران با عوارض تنفسی بستری در بیمارستان امام خمینی (ره)، 88 نمونه سرم بیماران بدون عوارض تنفسی بستری در بیمارستان، 41 نمونه سرم دامپزشکان و واکسیناتورهای دامپزشکی، 44 نمونه سرم پرسنل بهداشتی شاغل در بیمارستان و 52 نمونه سرم مرغداران و کارگران مرغدارها و کشتارگاه‌های طیور جمع‌آوری گردید. عیار آنتی‌بادی‌های ضد ویروس آنفلوآنزای مرغی تحت تیپ H₉N₂ توسط آزمایش HI اندازه‌گیری شد. اطلاعات آماری با استفاده از نرم افزار آماری SPSS مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. در گروه بیماران 37/2٪ با عیار سرمی 22/03±10/74 از افراد با عوارض تنفسی بستری در بیمارستان و 23/9٪ با عیار سرمی 21/88±10/41 از افراد بدون عوارض تنفسی بستری در بیمارستان مثبت بودند. در گروه سالم 29/3٪ با عیار سرمی 21/14±10/59 از دامپزشکان و واکسیناتورها، 18/2٪ با عیار سرمی 20/00±10/00 از پرسنل بهداشتی شاغل در بیمارستان و 15/4٪ با عیار سرمی 26/02±11/35 از مرغداران و کارگران مرغدارها و کشتارگاه‌های طیور نسبت به تحت تیپ H₉N₂ ویروس آنفلوآنزای A واکنش سرمی مثبت نشان دادند (HI titers ≥1/20). در گروه‌های بیمار و سالم بیشترین فراوانی واکنش مثبت سرمی در گروه سنی زیر 30 سال (26/5٪) و جنس مردان (27٪) و کمترین آن در گروه سنی 46-60 سال (22/4٪) و جنس زنان (23/6٪) به دست آمد که از لحاظ آماری معنی‌دار نبودند (p≥0/05). نتایج این مطالعه حاکی از تماس گروه‌های مختلف جمعیت انسانی با تحت تیپ H₉N₂ ویروس آنفلوآنزا بود که این عفونت در بیماران با عوارض تنفسی بستری در بیمارستان بیشتر مشاهده گردید، همچنین از لحاظ شغلی نیز در گروه سالم، دامپزشکان و واکسیناتورها بیشترین موارد تماس را نشان دادند.

واژگان کلیدی: آنفلوآنزای مرغی، تحت تیپ H₉N₂ جمعیت انسانی، منطقه اردبیل

تاریخ دریافت: 90/8/12 تاریخ پذیرش: 91/3/2

*1- دانشگاه آزاد اسلامی واحد اردبیل، باشگاه پژوهشگران جوان، اردبیل، ایران. Aidin_azizpour@yahoo.com

2- بخش اپیدمیولوژی و بیماریهای مشترک گروه بهداشت و کنترل مواد غذایی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه تهران، ایران.

3- گروه بیماریهای طیور، دانشکده علوم تخصصی دامپزشکی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات، تهران، ایران.

4- گروه بیماریهای عفونی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی اردبیل، ایران.

تعداد 311 نمونه سرم خون انسانی از دو گروه بیمار و سالم با جنس و رده‌های سنی مختلف از اوایل آبان تا اوایل اسفند ماه سال 1388 جمع آوری گردید که گروه بیمار شامل 86 نمونه سرم خون بیماران بستری در بیمارستان با عوارض تنفسی و 88 نمونه سرم خون بیماران بستری در بیمارستان بدون عوارض تنفسی بودند. گروه سالم از جمعیت انسانی مرتبط و غیر مرتبط با صنعت طیور انتخاب گردید که شامل 41 نمونه سرم خون دامپزشکان و واکسیناتورهای دامپزشکی، 44 نمونه سرم خون پرسنل بهداشتی بیمارستان امام خمینی (ره) و 52 نمونه خون مرغداران و کارگران مرغدارها و کشتارگاه های طیور منطقه اردبیل بود. در مورد بیماران بستری در بیمارستان با مراجعه به بخشهای داخلی زنان، داخلی مردان و عفونی بیمارستان و پس از مطالعه پرونده های بیماران بستری شده در بیمارستان امام خمینی (ره) بیماران با عوارض تنفسی (که عمدتاً بدلیل پنومونی، تنگی نفس و COPD بستری شده بودند) و همچنین بیماران بدون عوارض تنفسی مشخص و پس از اخذ موافقت از بیماران به میزان 3 سی سی از ورید بازویی آنها خونگیری به عمل آمد و در مورد سه گروه دیگر جمعیت انسانی یعنی پرسنل بهداشتی (عمدتاً پزشک، پرستار، کاردان آزمایشگاه و کمک بهیار شاغل در بخشهای ICU، داخلی زنان، اورژانس، آزمایشگاه، داخلی مردان و عفونی بودند)، دامپزشکان و واکسیناتورها (شاغل در بخشهای دولتی و خصوصی) و مرغداران و کارگران مرغداری ها و کشتارگاه های طیور با مراجعه حضوری و پس از اخذ موافقت آنها عملیات خونگیری با همان روش قبلی صورت گرفت. نمونه‌های خونی اخذ شده از گروه‌های مختلف مورد بررسی به داخل لوله آزمایش انتقال و بلافاصله به بخش آزمایشگاه بیمارستان امام (ره) ارسال می گردید که ابتدا نمونه‌ها به مدت یک ساعت دردمای آزمایشگاه نگهداری تا در لوله ها لخته تشکیل شود و سپس لوله ها به مدت 12 ساعت در یخچال 4 درجه سانتیگراد نگهداری و لخته نیز به کمک میله شیشه ای از جدار لوله جدا و با سرعت 2000 دور در دقیقه به مدت 10 دقیقه سانتریفیوژ می شدند و

تیپ‌های ویروس آنفلونزای نوع A بر اساس دو گلیکو پروتئین هماگلوتینین (HA) و نورآمینیداز (NA) تعیین می شود که تاکنون 16 نوع HA و 9 نوع NA شناسایی شده است (2,16,17,18,19). در عفونت‌های انسانی سه تحت تیپ HA (H₃ تا H₁) و دو تحت تیپ NA (N₁ و N₂) تحت تیپ هایی بودند که بیشتر جدا شده اند. تحت تیپ‌های H₉, H₇, H₅ می باشد که تحت تیپ‌های H₇, H₅ دارای بیماریزایی شدید و نوع H₉ دارای بیماریزایی خفیف است (8,10,19). ویروس‌های H₉N₂ علاوه بر ایران از کشورهای دیگر جهان از جمله آمریکا، آلمان، ایتالیا، کره و چین از ماکیان و بوقلمون جدا شده است. گزارشاتی مبنی به ابتلاء انسان به تحت تیپ H₉N₂ توسط محققین وجود دارد (15 و 7). برخی مطالعات انجام شده در نقاط مختلف جهان حاکی از آلودگی سرمی انسان به خصوص افراد مرتبط با طیور درگیر به ویروس آنفلونزای طیور تحت تیپ H₉N₂ می باشد (13 و 10, 12, 6, 5). با توجه به این که تحت تیپ H₉N₂ عامل بیماری آنفلونزای مرغی در جمعیت طیور ایران در چند سال اخیر بوده است. تاکنون مطالعه‌ای در راستای بررسی میزان شیوع سرمی ویروس آنفلونزای مرغی در جامعه انسانی به خصوص افراد مرتبط و غیرمرتبط با صنعت طیور در منطقه اردبیل نشده بود. در این تحقیق به بررسی سرولوژیکی حضور آنتی بادی‌های ضد ویروس آنفلونزای مرغی تحت تیپ H₉N₂ در پنج گروه جمعیت انسانی شامل بیماران با عوارض تنفسی بستری در بیمارستان، بیماران بدون عوارض تنفسی بستری در بیمارستان، پرسنل بهداشتی شاغل در بیمارستان، مرغداران و کارگران مرغداری‌ها و کشتارگاه‌های طیور و همچنین دامپزشکان و واکسیناتورها در منطقه اردبیل پرداخته می شود.

مواد و روش کار

و در نهایت 25 میکرولیتر از محلول گوده آخر دور ریخته شد. بعداً به تمامی گوده‌ها 25 میکرولیتر محلول آنتی ژن استاندارد (4 واحد HA) افزوده گردید. پس از این مرحله درپوش پلیت گذاشته و به مدت 30 دقیقه در دمای اتاق (°C) 25 تا 22) نگهداری شد که بعد از این زمان به تمامی گوده‌ها 50 میکرولیتر سوسپانسیون آماده شده گلبول قرمز اسب اضافه شد و پس از 30 دقیقه قرار دادن پلیت در دمای اتاق، نسبت به قرائت نتایج آن اقدام گردید (14، 13).

آنالیز آماری

داده‌های جمع‌آوری شده از گروه‌های مختلف با استفاده از نرم‌افزار SPSS و آزمون Chi-square با هم مقایسه شدند. جهت تجزیه و تحلیل آماری عیار HI بین گروه‌های بیمار از آزمون T-Test و گروه‌های سالم از آزمون ANOVA و Tukey' Test استفاده گردید. سطح معنی‌داری در این آزمون‌ها 0/05 در نظر گرفته شد.

نتایج

عیار آنتی‌بادی‌های ضد ویروس آنفلوآنزای مرغی تحت تیپ H9N2 در نمونه‌های سرم اخذ شده از گروه‌های مختلف جمعیت انسانی شامل بیماران با عوارض تنفسی بستری در بیمارستان، بیماران بدون عوارض تنفسی بستری در بیمارستان، پرسنل بهداشتی شاغل در بیمارستان و مرگداران و کارگران مرگداری‌ها و کشتارگاه‌های طیور و همچنین دامپزشکان و اکسیناتورها توسط تست HI سنجیده شد. نمونه‌های که دارای عیار HI مساوی و بالاتر از 1/20 داشتند به عنوان حضور معنی‌دار آنتی‌بادی و واکنش مثبت سرمی در نظر گرفته شدند. نتایج حاصله در جداول 1، 2، 4، 3 نشان داده شده است.

پس از جداسازی سرم حدود یک میلی‌لیتر از نمونه سرم افراد مورد نظر به لوله‌های اپندورف 1/5 میلی‌لیتر انتقال و در فریزر منهای 20 درجه سانتیگراد تا انجام آزمایش نگهداری می‌شد تا تعداد آنها به حد نصاب برسد. در نهایت تمام نمونه‌های سرمی به بخش بیماری‌های طیور سازمان دامپزشکی و آزمایشگاه پاستور دامپزشکی جهت جستجوی آنتی‌بادی ضد ویروس آنفلوآنزای مرغی تحت تیپ H9N2 به روش HI منتقل شدند.

تست HI

الف: وسایل مورد نیاز

1- فسفات بافر سالین (PBS) 2- گلبول قرمز آماده شده (سوسپانسیون 0.5٪) 3- آنتی ژن 4- سرم مورد آزمایش 4- پلیت 5- میکروپیپت.

آماده‌سازی رقت سرم

جهت حذف آنتی‌بادی‌های غیر اختصاصی ابتدا یک قسمت از سرم با سه قسمت از آنزیم (Receptor destroying RDE enzyme) در مدت 24 ساعت در 37°C نگهداری شد و رقت حاصل به مدت 30 دقیقه در 56°C برای غیرفعال شدن آنزیم قرار داده شد و سپس شش قسمت سرم فیزیولوژی به آن اضافه و رقت نهایی سرم (1/10) بدست آمد.

ب: روش کار

ابتدا در تمامی 12 گوده (به جزء گوده اول) یک ردیف افقی پلیت با استفاده از میکروپیپت، مقدار 25 میکرولیتر فسفات بافر سالین (PBS) با pH=7/6 ریخته شد. در مرحله بعد به اولین گوده ردیف فوق مقدار 50 میکرولیتر از رقت نهایی سرم (1/10) ریخته و در ادامه 25 میکرولیتر از محلول گوده اول به گوده دوم منتقل و به خوبی مخلوط گردید و پس از آن، عمل رقیق‌سازی از گوده دوم به سوم تا آخرین گوده صورت گرفت.

جدول 1-1- مقایسه موارد مثبت سرمی و عیار تست HI در گروه‌های بیمار و سالم

گروه‌ها	تعداد نمونه	تعداد واکنش مثبت سرمی	درصد مثبت سرمی در هر گروه	درصد مثبت سرمی از کل نمونه‌های مثبت	درصد مثبت سرمی از کل نمونه اخذ شده	خطای معیار ± میانگین	ک ت	ب ت
بیماران	174	53	30/5	65/4	17	21/88±10/38	1/20	1/80
سالم	137	28	20/4	34/5	9	22/03±10/47	1/20	1/40
جمع	311	81	26	100	26	-	-	-

ک ت: کمترین تیترا ب ت: بیشترین تیترا

تیترا به ترتیب مربوط به گروه‌های سالم و بیمار به دست آمد. هرچند که رابطه آماری معنی‌داری بین این دو گروه وجود نداشت ($p > 0/05$). در هر دو گروه مورد بررسی کمترین میزان عیار $1/20$ و بیشترین میزان آن به ترتیب در گروه‌های بیمار و سالم $1/80$ و $1/40$ مشاهده گردید (جدول 1-1).

از مجموع 311 نمونه سرم خون انسانی جمع‌آوری شده، 174 نمونه مربوط به گروه بیمار و 137 نمونه مربوط به گروه سالم‌ها بودند. گروه‌های بیمار و سالم به ترتیب $30/5$ و $20/4$ درصد واکنش سرمی مثبت در آزمایش HI نشان دادند که از لحاظ آماری معنی‌دار بود ($p < 0/05$). با توجه به توزیع آماره‌های مربوط به عیار HI بیشترین و کمترین میزان میانگین

جدول 1-2- مقایسه موارد مثبت سرمی و عیار تست HI در گروه‌های بیمار

گروه‌ها	تعداد نمونه	تعداد واکنش مثبت سرمی	درصد مثبت سرمی در هر گروه	درصد مثبت سرمی از کل نمونه‌های مثبت	درصد مثبت سرمی از کل نمونه اخذ شده	خطای معیار \pm میانگین	ک ت	ب ت
RD	86	32	37/2	60/4	18/4	$03 \pm 10/74$ 22	1/20	1/40
NRD	88	21	23/9	39/6	12/1	$88 \pm 10/41$ 21	1/20	1/80
جمع کل	174	53	30/5	100	30/5	-	-	-

RD: بیماران با عوارض تنفسی NRD: بیماران بدون عوارض تنفسی

عوارض تنفسی بیشترین میزان میانگین عیار HI مشاهده گردید، هر چند که این اختلاف از لحاظ آماری معنی‌دار نبود ($p < 0/05$). در هر دو گروه بیمار کمترین میزان عیار $1/20$ و بیشترین میزان آن به ترتیب در بیماران بدون عوارض تنفسی و با عوارض تنفسی $1/80$ و $1/40$ به دست آمد (جدول 1-2).

آنالیز آماری نشان می‌دهد بین عوارض تنفسی بیماران با حضور معنی‌دار آنتی‌بادی، ارتباط مثبت و معنی‌داری وجود دارد ($p < 0/05$). یعنی در این تحقیق می‌توان گفت که هرچه افراد مشکلات تنفسی داشته باشند، احتمال بروز بیماری بیشتر می‌شود. در بیماران با عوارض تنفسی در مقایسه با بیماران بدون

جدول 1-3- مقایسه موارد مثبت سرمی و عیار تست HI در گروه‌های سالم

گروه‌ها	تعداد نمونه	تعداد واکنش مثبت سرمی	درصد مثبت سرمی در هر گروه	درصد مثبت سرمی از کل نمونه‌های مثبت	درصد مثبت سرمی از کل نمونه اخذ شده	خطای معیار \pm میانگین	ک ت	ب ت
VET	41	12	29/3	42/8	8/8	$14 \pm 10/59$ 21	1/20	1/40
PH	44	8	18/2	28/6	5/8	$00 \pm 10/00$ 20	1/20	1/20
PW	52	8	15/4	28/6	5/8	$02 \pm 11/35$ 26	1/20	1/40
جمع کل	137	28	-	100	20/4	-	-	-

VET : دامپزشکان و واکسیناتورها PH: پرسنل بهداشتی بیمارستان PW: مرغان و کارگران مرغانی‌ها

کارگران مرغانی‌ها و پرسنل بهداشتی بیمارستان مشاهده گردید، اما این اختلاف از لحاظ آماری معنی‌دار نبود ($p > 0/05$) در گروه‌های سالم کمترین میزان عیار $1/20$ و بیشترین میزان آن به ترتیب در گروه‌های دامپزشکان و واکسیناتورها، مرغان و کارگران مرغانی‌ها و پرسنل بهداشتی بیمارستان $1/40$ ، $1/40$ و $1/20$ بود.

با توجه به جدول 1-3 توزیع فراوانی واکنش مثبت سرمی در گروه دامپزشکان و واکسیناتورها $29/3$ درصد، پرسنل بهداشتی بیمارستان $18/2$ درصد و مرغان و کارگران مرغانی‌ها و کشتارگاه‌های طیور $15/4$ درصد تعیین گردید که از لحاظ آماری دارای اختلاف معنی‌داری نیستند ($p > 0/05$). با توجه به تجزیه و تحلیل آماری بیشترین و کمترین میانگین عیار HI به ترتیب در گروه‌های مرغان و

جدول 1-2. مقایسه وضعیت تیتراژ مثبت سرمی در بین 4 رده سنی گروه‌های بیمار و سالم.

گروه‌ها	تعداد و درصد موارد مثبت سرمی در گروه سنی زیر 30 سال	تعداد و درصد موارد مثبت سرمی در گروه سنی 31-45 سال	تعداد و درصد موارد مثبت سرمی در گروه سنی 46-60 سال	تعداد و درصد موارد مثبت سرمی در گروه سنی بالای 60 سال
بیماران	7 (38/9%)	11 (40/7%)	12 (24%)	23 (29/1%)
سالم	19 (23/8%)	8 (16/3%)	1 (12/5%)	-
جمع	26 (26/5%)	19 (25%)	13 (22/4%)	23 (29/1%)

جدول 2-2. مقایسه وضعیت تیتراژ مثبت سرمی در بین 4 رده سنی گروه‌های بیمار.

گروه‌ها	تعداد و درصد موارد مثبت سرمی در گروه سنی 30 سال	تعداد و درصد موارد مثبت سرمی در گروه سنی 31-45 سال	تعداد و درصد موارد مثبت سرمی در گروه سنی 46-60 سال	تعداد و درصد موارد مثبت سرمی در گروه سنی بالای 60 سال
بیماران با عوارض تنفسی	4 (66/7%)	3 (33%)	8 (33/3%)	17 (36/2%)
بیماران بدون عوارض تنفسی	3 (25%)	8 (44/4%)	4 (15/4%)	6 (18/8%)
جمع	7 (38/9%)	11 (40/7%)	12 (24%)	23 (29/1%)

البته لازم بذکر است که در گروه سنی 31-45 سال بین دو گروه بیمار و سالم اختلاف معنی‌دار مشاهده گردید ($p < 0/05$) درحالی‌که در سایر گروه‌های سنی تفاوت معنی‌دار وجود نداشت (جدول 2-1).

ارتباط بین سنین مختلف با حضور معنی‌دار آنتی‌بادی در گروه‌های حاضر مورد بررسی قرار گرفت. بطوریکه در هر دو گروه کمترین میزان واکنش مثبت سرمی در گروه سنی 60-46 و بیشترین میزان آن در گروه‌های بیمار و سالم به ترتیب گروه‌های سنی 31-45 و زیر 30 سال بوده است.

میزان آن در گروه سنی 46-60 سال (4/15٪) بدست آمد، با توجه به تجزیه و تحلیلی آماری بین گروه های بیمار در چهار رده سنی تفاوت معنی دار مشاهده نگردید ($p>0/05$) جدول 2-2.

در بیماران با عوارض تنفسی کمترین میزان حضور معنی دار آنتی بادی در گروه سنی 31-45 (33٪) و بیشترین میزان آن در گروه سنی زیر 30 سال (7/66٪) مشاهده گردید. در حالیکه در بیماران بدون عوارض تنفسی بیشترین میزان واکنش سرمی در گروه سنی 31-45 (4/44٪) و کمترین

جدول 2-3- مقایسه وضعیت تیتراهای مثبت سرمی در بین 3 رده سنی گروه‌های سالم

گروهها	تعداد و درصد موارد مثبت سرمی در گروه سنی زیر 30 سال	تعداد و درصد موارد مثبت سرمی در گروه سنی 31-45 سال	تعداد و درصد موارد مثبت سرمی در گروه سنی 46-60 سال
دامپزشکان و واکسیناتورها	8(42/1)٪	4(19/7)٪	-
پرسنل بهداشتی بیمارستان	6(19/4)٪	2(16/7)٪	-
مرغداران و کارگران مرغدارها	5(16/7)٪	2(12/5)٪	1(16/7)٪
جمع کل	19(23/8)٪	8(16/3)٪	1(12/5)٪

در گروه های سالم، میزان واکنش مثبت سرمی کاهش می‌یابد، هرچند که از لحاظ آماری معنی‌دار نیستند ($p>0/05$).

با توجه به جدول 2-3 در گروه‌های مرتبط و غیر مرتبط با صنعت طیور بیشترین میزان حضور معنی‌دار آنتی‌بادی در گروه سنی زیر 30 و کمترین میزان آن در گروه سنی 46-60 سال بوده است. به عبارت دیگر به موازات افزایش سن

جدول 3-1- مقایسه موارد مثبت سرمی در گروه های بیمار و سالم بر اساس جنس.

گروهها	تعداد نمونه	تعداد واکنش مثبت سرمی	درصد موارد مثبت سرمی در هر گروه	درصد واکنش مثبت سرمی از نمونه‌های مثبت براساس جنس	درصد مثبت سرمی از کل نمونه اخذ شده
بیمار مرد	108	35	32/4	58/3	11/2
سالم مرد	114	25	21/9	41/7	8
بیمار زن	66	18	27/3	85/7	5/8
سالم زن	23	3	13	14/3	1
جمع مرد	222	60	27	-	19/3
جمع زن	89	21	23/6	-	6/7
جمع کل	311	81	-	-	26

مرد و کمترین توزیع فراوانی آن در جنس زن وجود دارد. هرچند که رابطه آماری معنی‌داری بین دو گروه بیمار و سالم از لحاظ جنس مرد و زن مشاهده نشد ($p>0/05$).

رابطه بین جنس و میزان واکنش مثبت سرمی در گروه‌های مورد بررسی در جدول 3-1 نشان داده شده است. تجزیه و تحلیل آماری نشان می‌دهد که در هر دو گروه بیمار و سالم بیشترین توزیع فراوانی حضور معنی‌دار آنتی بادی در جنس

جدول 3-2- مقایسه موارد مثبت سرمی در گروه های بیمار بر اساس جنس

گروهها	تعداد نمونه	تعداد واکنش مثبت	درصد موارد مثبت	درصد مثبت سرمی از	درصد مثبت سرمی از
--------	-------------	------------------	-----------------	-------------------	-------------------

کل نمونه اخذ شده	نمونه‌های مثبت بر اساس جنس	سرمی در هر گروه	سرمی		
12/6	62/8	37/9	22	58	بیماران مرد با عوارض تنفسی
7/5	37/2	26	13	50	بیماران مرد بدون عوارض تنفسی
5/7	55/6	35/7	10	28	بیماران زن با عوارض تنفسی
4/6	44/4	21/1	8	38	بیماران زن بدون عوارض تنفسی
20/1	-	32/4	35	108	جمع بیماران مرد
10/3	-	27/3	18	66	جمع بیماران زن
30/4	-	-	53	174	جمع کل

جنس مرد و زن بیشترین میزان واکنش مثبت سرمی در بیماران با عوارض تنفسی و کمترین میزان آن در بیماران بدون عوارض تنفسی بوده است (جدول 3-2).

با توجه به آنالیز آماری بین نوع جنس و داشتن یا نداشتن عوارض تنفسی با حضور معنی دار آنتی بادی ارتباط آماری معنی داری مشاهده نگردید ($p > 0/05$). هر چند که از لحاظ

جدول 3-3- مقایسه موارد مثبت سرمی در گروه های سالم بر اساس جنس

گروهها	تعداد نمونه	تعداد واکنش مثبت سرمی	درصد موارد مثبت سرمی در هر گروه	درصد مثبت سرمی از نمونه‌های مثبت بر اساس جنس	درصد مثبت سرمی از کل نمونه اخذ شده
مرد دامپزشکان و واکسیناتورها	41	12	29/3	48	8/8
مرد پرسنل بهداشتی بیمارستان	21	5	23/8	20	3/6
مرد مرغان و کارگران مرغانی‌ها	52	8	15/4	32	5/8
*زن پرسنل بهداشتی بیمارستان	23	3	13	100	2/2
جمع مرد	114	25	21/9	-	18/2
جمع زن	23	3	13	-	2/2
جمع کل	137	28	-	-	20/4

*گروه های دامپزشکی و مرغانی همگی مرد بودند و از لحاظ جنس زن در مقایسه آماری لحاظ نشدند.

بررسی تیتراژ آنتی بادی‌ها بر علیه ویروس آنفلوآنزای مرغی تحت تیپ H₉N₂ در نقاط مختلف جهان بین گونه‌های متعدد موجودات توسط محققین صورت گرفته است. Vafsi و Marandi و همکاران در سال 1998 به دنبال شیوع بیماری آنفلوآنزای مرغی در ایران آنتی‌بادی‌های ضد ویروس آنفلوآنزای مرغی تحت تیپ H₉N₂ را در سرم خون جوجه‌های گوشتی، تخمگذار و مادر به روش‌های HI و NI شناسایی کردند (Eick و همکاران در سال 1997 تیتراژ آنتی‌بادی‌های ضد ویروس آنفلوآنزای مرغی تحت تیپ H₉N₂

با توجه به جدول 3-3 بیشترین توزیع فراوانی حضور معنی دار آنتی بادی در جنس مرد گروه دامپزشکان و واکسیناتورها (29/3٪) و کمترین آن در مرغان و کارگران مرغانی‌ها و کشتارگاه‌های طیور (15/4 درصد) تعیین گردید. هر چند که رابطه آماری معنی داری بین سه گروه مشاهده نشد ($p > 0/05$).

بحث

در ایران نیز با توجه به این که تحت تیپ H_9N_2 عامل بیماری آنفلوئزای مرغی در جمعیت طیور کشور در چند سال اخیر بوده است، مطالعه‌ای در جهت بررسی پادتن ضد ویروس H_9N_2 در جامعه انسانی به خصوص افراد مرتبط و غیرمرتبط با صنعت طیور در مناطق مختلف کشور صورت گرفته است. مطالعات انجام شده توسط پذیرا و همکاران در سال 87 حاکی از آلودگی سرولوژیکی جمعیت انسانی منطقه شیراز با ویروس آنفلوئزای مرغی تحت تیپ H_9N_2 بود. بطوریکه میانگین تیتراژ آنتی‌بادی‌ها در گروه دامپزشکان در مقایسه با گروه مرغان و کارگران مرغانی‌ها و گروهی که از لحاظ حرفه‌ای در تماس با صنعت طیور نبودند، بیشتر مشاهده گردید (2). زمانی مقدم و همکاران در سال 88 در منطقه شهرکرد به روش تست HI درصد واکنش مثبت سرمی نسبت به این ویروس را در چهارگروه مرغان، کارگران مرغانی‌ها، کارورزان رشته دامپزشکی و افراد مرتبط با شغل دامپزشکی، بیماران با عوارض تنفسی بستری در بیمارستان و بیماران بدون عوارض تنفسی بستری در بیمارستان به ترتیب 8/54٪، 8/30٪، 8/17٪ و 5/11٪ گزارش کردند (3). در مطالعه دیگری که توسط Hadipour در سال 2011 انجام شد. حضور معنی‌دار آنتی‌بادی‌ها بر ضد ویروس آنفلوئزای مرغی تحت تیپ H_9N_2 در سرم پنج گروه از جمعیت انسانی در استان بوشهر تشخیص داده شد. بطوریکه واکنش مثبت سرمی در سه گروه از افراد مرتبط با صنعت طیور از قبیل کارگران مرغانی‌ها، کارگران کشتارگاه‌های طیور و دامپزشکان در مقایسه با دو گروه دیگر بیماران با عوارض تنفسی بستری در بیمارستان و افراد معمولی جامعه بطور معنی‌دار بیشتر مشاهده گردید (10).

در مطالعه حاضر میزان واکنش مثبت سرمی در گروه بیماران در مقایسه با گروه سالم‌ها بطور معنی‌دار بیشتر بود و در گروه بیماران میانگین عیار آنتی‌بادی‌ها بر علیه ویروس آنفلوئزای نوع A (تحت تیپ H_9N_2) در افراد با عوارض تنفسی بستری در بیمارستان بیشتر از افراد بدون عوارض تنفسی بستری در

را در سرم خون تعدادی از کارگران مرغانی‌ها در هنگ کنگ به روش خنثی‌سازی میکروسنجیدند که 49٪ (249 نفر) از افراد مورد آزمایش از نظر واکنش به این تحت تیپ مثبت گزارش شدند (6). در مطالعه‌ای که توسط Guo و همکاران در سال 1999 بر روی جمعیت انسانی، طیور و خوک‌ها انجام گرفت. حضور معنی‌دار آنتی‌بادی‌های سرمی بر علیه ویروس آنفلوئزای مرغی تحت تیپ H_9N_2 را در جمعیت انسانی به روش HI تقریباً 19٪ تخمین زدند (8). در بررسی که توسط Guo و همکاران در سال 2000 صورت گرفت، تیتراژ HI سرم بهبود یافتگان و تیتراژ نورآمینیداز آنها مساوی یا بالاتر از 1/20 بودند. تیتراژ HI در سرم مادران بیماران انسانی نیز مشاهده شده بود. این احتمال وجود دارد که آلودگی مادران از طریق تماس با پرندگان به ویژه ماکیان آلوده به ویروس H_9N_2 صورت گرفته و ذرات ویروسی بطور مستقیم از طریق هوا منتقل شده باشد (9). با توجه به تحقیقات انجام شده توسط Cheng و همکاران در سال 2002 در مورد چگونگی توزیع ویروس H_9N_2 در منطقه سنژن هنگ کنگ بر روی ماکیان و جمعیت انسانی به روش تست HI (به صورت میکروهماگلوآگوتیناسیون) مشخص گردید که تقریباً 26 درصد سرم افراد انسانی و 7 درصد سرم ماکیان حاوی آنتی‌بادی‌های ضد ویروس آنفلوئزای تحت تیپ H_9N_2 بودند (5). در بررسی سرولوژیکی که Li و همکاران در سال 2004 در منطقه گوانژو چین بر روی ماکیان و انسان‌های مرتبط شغلی مانند کارگران فارم و کشتارگاه‌های طیور به روش ممانعت از هماگلوآگوتیناسیون انجام دادند. پادتن ضد ویروس H_9N_2 در ماکیان 8/12٪ و کارگران 1/5٪ تشخیص داده شد (12). در اکثر مطالعات محققین ویروس از نمونه‌های که عیار سرمی مساوی و بالاتر از 1/20 داشت با روش‌های مولکولی نیز جداسازی گردید. ما نیز در این تحقیق عیار‌های مساوی و بالاتر از 1/20 را به عنوان واکنش مثبت سرمی نسبت به ویروس در نظر گرفتیم.

پیشنهاد می‌شود محققین محترم در تحقیقات آینده جهت گسترش مطالعه حاضر همراه با تست‌های سرولوژیک از روش‌های مولکولی و جداسازی ویروس نیز استفاده نمایند.

تشکر و سپاسگزاری

این پژوهش با استفاده از اعتبارات طرح مصوب باشگاه پژوهشگران جوان دانشگاه آزاد اسلامی واحد اردبیل و کمک و همکاری‌های معاونت محترم بهداشتی و پیشگیری سازمان دامپزشکی و مسئولین محترم بخش‌های آزمایشگاه و عفونی بیمارستان امام خمینی (ره) دانشگاه علوم پزشکی اردبیل و آزمایشگاه پاستور دامپزشکی تهران و همچنین همکاران محترم دامپزشک شاغل در بخش‌های دولتی و خصوصی استان اردبیل انجام گرفته است. لذا از تمامی آنها تشکر و قدردانی می‌گردد.

فهرست منابع

1. بزرگمهری فرد م. ح.، فتوتی ع.، نیک نفس ف.، شفقی ح. ر.، شجاع‌دوست ب. (1377): بیماری‌های طیور، چاپ اول، انتشارات واحد آموزش و پژوهش معاونت کشاورزی سازمان اقتصادی کوثر، تهران، ایران: 261-248.
2. پذیراس.، کشتکاس. س.، هادی پور، م. (1378): بررسی تیتراژ آنتی‌بادی ویروس آنفلوانزا سویه (H9N2) در نمونه‌های سرمی انسانی شهر شیراز. چهارمین سمپوزیوم ملی بهداشت و بیماری‌های طیور، شهرکرد، ایران: 604-601.
3. زمانی مقدم. ع.، امراء ب.، شیروانی ا. (1388): بررسی سرولوژیکی آلودگی ویروس آنفلوانزای مرغی تحت تیپ H9N2 در جمعیت انسانی منطقه شهرکرد، مجله دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران، 64 (4): 307-310.
4. وصفی مرندی. م.، بزرگمهری فرد م. ح.، طباطبائی س. م. (1380): مطالعه سروایدمیولوژیک بیماری آنفلوانزای طیور (H9N2) در ایران، مجله دانشکده دامپزشکی دانشگاه شهید چمران اهواز، 8: 23-33.

بیمارستان مشاهده گردید. شاید علت این اختلاف را به توان چنین توجیه کرد که این احتمال وجود دارد افراد با عوارض تنفسی از طریق تماس با پرندگان به ویژه ماکیان آلوده به ویروس H9N2، ذرات ویروسی مستقیماً از طریق هوا منتقل شده باشد و در نتیجه سبب افزایش واکنش مثبت سرمی و نیز عیار آنتی‌بادی‌های ضد ویروس آنفلوانزای مرغی تحت تیپ H9N2 در آنها شده است. در این مطالعه ارتباط بین مشاغل مختلف با میزان حضور معنی دار آنتی‌بادی‌ها در گروه‌های سالم مورد بررسی قرار گرفت. بطوریکه دامپزشکان و واکسیناتورها نسبت به دیگر گروه‌ها بیشترین واکنش مثبت سرمی را نسبت به آنفلوانزا داشتند که علت این امر شاید برخورد و رویارویی بیشتر این گروه شغلی با جمعیت طیور آلوده به این ویروس باشد که باعث افزایش حضور معنی دار آنتی‌بادی‌ها نسبت به سایرین شده است. نتایج مشابهی در مشاغل مرتبط با صنعت طیور توسط زمانی مقدم و همکاران، پذیرا و همکاران و Hadipour گزارش شده است. در مطالعه حاضر ارتباط بین سنین مختلف با میزان واکنش مثبت سرمی در گروه‌های حاضر نیز مورد بررسی قرار گرفت و مشخص گردید که با کاهش سن افراد فراوانی نسبی شیوع سرمی افزایش می‌یابد، بطوریکه در گروه بیماران با عوارض تنفسی و گروه‌های سالم بیشترین میزان حضور معنی دار آنتی‌بادی در گروه سنی زیر 30 مشاهده گردید. با توجه به یافته‌های حاصل از این مطالعه در گروه‌های بیمار و سالم بیشترین توزیع فراوانی شیوع سرمی در جنس مردان و کمترین توزیع فراوانی آن در زنان بدست آمد. به طور کلی نتایج این مطالعه حاکی از تماس گروه‌های مختلف جمعیت انسانی با تحت تیپ H9N2 ویروس آنفلوانزا بود که این عفونت در بیماران با عوارض تنفسی بستری در بیمارستان بیشتر مشاهده گردید، همچنین از لحاظ شغلی نیز در گروه سالم، دامپزشکان و واکسیناتورها بیشترین موارد تماس را نشان دادند. با توجه به اهمیت بیماری آنفلوانزا در جوامع انسانی

8. Guo, Y. (1999): Discovery of man infected by influenza virus. *Chin.J.Exp.Clin Virol.*13:105–108.
9. Guo, Y., Xie, J., Wang, M. (2000): A strain of influenza A H₉N₂ virus repeatedly isolated from human population in China. *Chin. J. Exp. Clin. Virol.* 14:209–212.
10. Hadipour, M.M. (2011): Seroprevalence of H5 avian influenza virus in human population in boushehr province, Iran. *Asian J. Anim. Vete. Advan.*6:196-200.
11. Juikuneh, I., Glson, J., Shen, F. (1985): Enzyme immunoassay, complement fixation and hemagglutination tests in the diagnosis of influenza A and B viral infection. *J.Virol.meth.*10:75-84.
12. Li, C., Zhou, X., Li, M. (2004): Discoveries of avian influenza A (H9N2) virus in chicken and men infected by H9N2 virus in Guangzhou area. *Chin. J. Exp. Clin. Virol.* 18(3):213-214.
13. Lin, Y.P., Show, M., Cameron, K., Cox, N., Hay, A. (2000): Avian to human transmission of H9N2 subtype influenza A viruses: relationship between H9N2 human isolates. *P.N.A.S.*97: 9654-9658.
14. Meijer, A., Bosman, A., Burd, M. (2006): Measurement of antibodies to avian influenza virus A (H7N7) in humans by hemagglutination inhibition test. *J. Virol. meth.* 132:113-120.
15. Nicholson, K.G., Wood, J.M., Zambon, M. (2003): Influenza, *Lancet* . 362: 1733–1745.
16. Profeta, M.C., Palladino, G. (1986): Serological evidence of human infections with avian influenza viruses. *Arch. Virol.* 90:355-360.
17. Sasterday, B.C., Beard, C.W. (2008): Infectious influenza. In: *Disease of poultry* 12th edition, (Saif, Y.M., Barres, H.J., Glisson, J.R., McDougald, L.R., Swayne, D.E.), Iowa State Press. Ames. P: 117-165.
18. Vasfi Marandi, M., Bozorgmehri Fard, M. H. (2002): Isolation of H9N2 subtype of avian
5. Cheng, X., Lio, J., He, J., Shan, F. (2002): Virological and serological surveys for H9N2 subtype of influenza A virus in chicken and men in Shenzhen city. *Chin. J. Exp. Clin Virol.* 16(4):319-321.
6. Eick, A. (2000): Seroprevalence of antibody to H9N2 viruses in poultry workers of Hongkong. *International Conference on Emerging Infectious Diseases*. P: 323-326.
7. Goldman, L. (2004): *Cecil Text Book of Medicine* 22th edition, Saunders. Philadelphia. P: 363-416.
- influenza viruses during outbreak in chickens in Iran. *Iran.Bio. J.* 6:13-17.
19. Potter, C.W. (2006): A history of influenza. *J. Appli. Microb.* 91:572-579.